

TANYA STEWNEROVÁ

Ala,
dievča mora
Sila
prilivu

FRAGMENT

Alea, dievča mora

Sila prílivu

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.fragment.sk
www.albatrosmedia.sk

Tanya Stewnerová

Alea, dievča mora 4 – Sila prílivu – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2019

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA a.s.

Alea,
dievča mora
Sila
prilivu

Tanya Stewnerová nezahorela láskou ku knihám na prvý pohľad. Keďže jej učiteľka na základnej škole povedala, že sa pravdepodobne nikdy nenaučí správne písať a čítať, vášeň k písaniu sa v nej prebudila pomerne neskoro, okolo desiateho roku života. Odvtedy však príbehy priam chrlí.

Narodila sa v roku 1974, vyštudovala literárnu vedu a niekoľko rokov pracovala ako prekladateľka a lektorka. Okrem toho sa naplno venovala spisovateľskej činnosti. Jej detská séria o Lili Vetroplaške a trilógia o elfoch sa stali bestsellermi nielen v Nemecku, ale aj v mnohých iných krajinách.

TANYA STEWNEROVÁ

Alea,
dievča mora
Sila
prilivu

FRAGMENT

Obsah

Na úteku	9
Lovci	29
Volanie vodných panien	43
Dračí poklad	65
Princ hlbín	81
Veľrybí spev	99
Temná dohoda	106
Jasná noc	116
Kúzlo Jariášov	127
Pohľad Zafíra Ostrozraka	140
Za vodopádom	154
Morské dno	167

Mor	182
Čierna pátračka Patrícia	197
Franklin	206
Pod hladinou	220
Rubenov	234
Kystens Stolt	247
Výhra a strata	261
Morský diabol	269
More plameňov	279
Morskí rytieri	290
Odchod	306
Najlepšia pouličná kapela	324
Na juh	337
Nový člen partie	348
Bruggy	357
Posledné morské deti	364
Útek	375

Bolo náročné udržať oči otvorené. Ležala na chrbte, sťažka dýchala a pozorovala zamračenú oblohu. Mala problém pohnúť hlavou, ale aj tak si všimla, že Lennox sa zrútil vedľa nej a zostal nehybne ležať.

„Nie...“ vydýchla, lebo zakričať už nedokázala. V nijakom prípade nemôže omdlieť! Musí privolať pomoc!

Svet okolo nej bol čoraz temnejší. Oči sa jej samy od seba zatvorili, nevedela tomu zabrániť.

Vtom z diaľky ako zo sna začula hlas.

Nieкто ňou zatriasol.

Cítila, ako jej dotyčný otvoril ústa a čosi jej do nich nakvapkal. Bolo to sladké a chutilo to trochu ako roztopený sneh.

Chcela niečo povedať, no zlyhal jej hlas. Nato stratila vedomie.

Na úteku

Alea stála na prove starej plachetnice a pozorovala jemne sa vlniaci severný Atlantik. Žiarivo prepletené farby mora pokojne plynuli ako ťahy štetcom na obraze, ktorý sa neponáhľa uschnúť. Ukrývalo sa v nich nespočetné množstvo príbehov, lenže dnes, žiaľ, nechceli byť vyrozprávané. Namiesto toho sa pokojne a nerušene vlnili.

Dúhové lúče vo vode mohli rozoznať iba oči Veľrybej pútničky. A presne to Alea bola – Veľrybia pútnička.

So smutným výrazom na tvári si zastrčila prameň dlhých čiernych vlasov za ucho, kde mala žiabre. Bola síce veľmi rada, že je dievča mora, no zároveň ju to naplňalo obrovským smútkom. Morskí ľudia boli totiž navždy preč. Vyhnuli a ona bola len akýsi zvyšok zaniknutého sveta.

Rukou si zatienila oči a zahľadela sa na napnuté plachty *Crucis*. Včera zašila dieru na kosatke, zďaleka nie prvú. Napriek tomu, že obe plachty boli samá záplata, loď vyžarovala istú vznešenosť, ktorá sa navzdory odľupujúcej sa zelenej farbe a mnohým škrabancom a nedo-

statkom nad ňou vznášala ako aura. *Crucis* bola skrátka špeciálna a jej posádka za ňou rozhodne nezaostávala.

Alfa cru sa skladala z piatich členov. Benjamin Libra bol kapitán a zároveň jediný plnoletý človek na palube. Ďalej sa na lodi plavil Samuel Draco, jeho mladší brat, a Francúzka Tess Taurus, ktorá ušla z domu. Štvrtým členom partie bol Lennox Scorpius, polovičný suchozemec a polovičný morský človek, a nakoniec ona – Alea Aquarius, ktorá svoj doterajší život strávila na pevnine medzi suchozemcami a donedávna bola presvedčená, že je alergická na studenú vodu. Nakoniec zistila, že len čo sa celá ponorí do mora, narastú jej plávacie blany a žiabre.

„Ahoj, Snehulienka!“ ozvalo sa znenazdajky. Bol to Sammy a mieril k nej. „Zase tu stojíš?“ Často ju tak oslovoval, inšpirovali ho jej čierne vlasy, bledá pleť a rozprávkovo zelené oči.

„Rada sa pozerám na more, je nádherne farebné,“ pokúsila sa ho odbiť povrchnou odpoveďou.

Sammy sa však tváril nesmierne vážne. Po chvíli chytil Aleu za ruku, ovinul si ju okolo pliec a pritúlil sa k nej. „Pomojkajme sa... prosím!“ povedal a zaboril tvár do jej bundy.

Alea malého chlapca pritiahla k sebe a pevne ho objala. „Ničoho sa neboj.“ Láskyplne ho pohladkala po strapatých ryšavých vlasoch. „Všetko bude v poriadku.“

Sammy sa jej vymanil z náručia. „Ako to vieš?“ Rukávom si utrel nos a zrazu pôsobil ešte zraniteľnejšie než

zvyčajne. „Prenasleduje nás doktor Orion! Ako by to teda mohlo byť v poriadku?“

Alea sklonila hlavu. Sammy mal, samozrejme, pravdu. Nebezpečenstvo, ktoré sa nad nimi vznášalo od okamihu, ako ušli z Islandu, rozhodne nemohli podceňovať. Vedeli totiž, že za rozšírenie smrteľného vírusu, ktorý vyhubil morských ľudí, bol zodpovedný práve doktor Orion. Odstránil vlastný ľud, aby sa vyhol beznádejnému boju so suchozemcami. Aspoň to tvrdil. Ibaže Alea sa domnievala, že skôr mu išlo o špinavé obchody, čiže o to, aby prostredníctvom svojej rozvetvenej zločineckej organizácie mohol v mori nerušene skladovať odpad. Teraz ich prenasledoval, lebo o ňom priveľa vedeli. Členovia Alfa cru ušli z jeho *Vily Konungur* s plným batohom jeho najtemnejších tajomstiev. Bez pomoci by sa im to však pravdepodobne nebolo podarilo. Vodné panny a škriatkovia im v mori prebojovali cestu až ku *Crucis*, no bez pričinenia Aleinho otca Keblarra a jeho priateľa Ramina by sa určite neboli dostali ani na pláž.

Už štyri dni sa nerušene plavili na východ, len s krátkou zastávkou na Faerských ostrovoch. Ibaže doktor Orion ich nenechá len tak ujsť, tým si bola Alea istá. Nielenže poznala jeho najtajnejšie myšlienky, nebezpečná preňho bola ešte z ďalšieho dôvodu. Je Elvarion, ktorý má priniesť zmenu éry. Orion to proroctvo poznal, preto vedel, že by v ňom Alea mala hrať rozhodujúcu úlohu. Bude bojovať za oceány a podľa legendy má

šancu na záchranu svetových morí. Ako Elvarion – rodená vodkyňa –, ktorých sa v každej generácii morských ľudí narodilo len štyri alebo päť, bola na to viac než vhodná.

Preglga. Veľkoleposť vlastného osudu ju zakaždým omráčila. Práve ona by mohla mať pre doktora Oriona fatálny význam. Ak sa totiž proroctvo splní, urobí mu škrt cez rozpočet.

Sammy sa postavil tesne vedľa nej. „Som síce dobrodruh, ale toto všetko je na mňa predsa len trochu veľa,“ zamumlal. Vyzeral ako dieťa, ktoré práve zistilo, že v jeho skrini naozaj býva strašidlo.

„Mrzí ma to.“ Bolo jej jasné, že pre deväťročného chlapca je táto situácia priveľmi náročná. „No potrebujem ťa, Sammy. Staráš sa o to, aby sme sa z Oriona totálne nezbláznili.“

„Ja? Ako to myslíš?“

„Sám máš strach, ale napriek tomu spievaš veselé pesničky a pri každej príležitosti rozprávaš vtipy.“

Sammy sa poškrabal na hlave. „Myslel som si, že tým všetkým leziem na nervy. Aspoň Tess mi to povedala.“

„Nemôžeš ju brať vážne. Tess stále na niečo nadáva, no to ešte neznamená, že ťa nemá rada.“

„Presne! Určite je do mňa zamilovaná úplne rovnako, ako som ja zamilovaný do nej.“ Sammy sa široko usmial a ukázal obrovskú medzeru medzi prednými zubami.

„Som zamilovaný do všetkých! Do teba, Snehulienka,

do totálne hustého Škorpióna a do Bena, ako inak, celý svoj život!“

Alea sa zasmiala. „Vidíš! To je presne to, čo som mala na mysli. Keď sa s tebou rozprávam, všetko je zrazu... oveľa jednoduchšie. A práve to teraz všetci potrebujeme, lebo inak by nás strach z Oriona úplne pohltil.“

Sammymu zamrzol úsmev na perách. „Sme v poriadnej kaši, však?“

„No v nijakom prípade si to nesmieme stále opakovať!“ Alea sa naňho pozrela a pokrútila hlavou. „Spolieham sa na teba, Samuel Draco. Potrebujem ťa, Sammy, potrebujem tvoj osí tanec, aby som to všetko mohla zvládnuť. Všetci ťa potrebujeme! Bez teba by z nás boli len kôpky nešťastia na úteku. Vďaka tebe sa nám vždy aspoň na chvíľu podarí na všetko zabudnúť.“ Hoci Sammy bol spomedzi nich najmladší, rozhodne nebol menej dôležitý než ktorýkoľvek iný člen posádky.

Chlapec sa zadíval do prázdna. Po chvíli vystrel pleciami a vyhlásil: „Som Samuel Draco, najlepší drak a premôžiteľ strachu. Všetkých nás zachránim!“

Alea sa uľahčene zasmiala. „Som veľmi rada, že ťa mám!“ zvolala a pritiahla ho k sebe. „Presne tak, si najlepší, Sammy.“

Odmietavo mávol rukou, ani čoby odháňal muchu. „Musíme myslieť na pekné veci,“ navrhol. „Keď budeme stále rozmýšľať len nad tým, čo všetko sa môže stať, stroskotáme skôr, ako vôbec príde búrka!“

Alea sa proti svojej vôli opäť zasmiala.

„Počasie je na toto ročné obdobie, navyše takto na severe, neuveriteľne dobré,“ zhodnotil Sammy a vystrúhal odborný námornícky výraz. „Devätnásť stupňov, vietor podľa Beauforta na trojke, čiže mierny. Ideme rýchlosťou štyri uzly za hodinu a pekne plynulo sa približujeme k Nórsku.“

Nórsko! Alei naskočili na chrbte zimomriavky. Ak naďalej pôjde všetko hladko, o tri dni by mali byť pri západnom pobreží Nórska. Smerujú tam preto, lebo prednedávnom dostala pútnickú správu – niečo ako videosprávu putujúcu morom. Pútnici boli nielen schopní vidieť a rozoznávať farby mora, ale pomocou týchto správ mohli navzájom aj komunikovať – dokonca aj na vzdialenosť stoviek kilometrov. Pútnická správa bola od ženy, ktorej tvár na ňu silno zapôsobila. Pri pohľade na ňu sa jej okamžite zmocnil pocit domova. Najmä preto chcela túto ženu žijúcu v Nórsku za každú cenu nájsť. Žiaľ, odvtedy o nej už nepočula. Napriek tomu sa však plavili ďalej. Alea netušila, ako tú ženu nájsť. Nórsko je pomerne veľké, a ak človek nemá nijaký záchytný bod... No, musia sa o to aspoň pokúsiť.

„Myslíš si, že sa zapíšeme do dejín?“ opýtal sa Sammy. „Možno bude všetko, čo teraz prežívame, v budúcnosti zaznamenané v knihách!“

„To naozaj netuším.“ Alea pokrčila plecami. „Ako by sa ľudia dozvedeli, čo sa tu deje? Veď na palube nemáme nijakého spravodajcu,“ zažartovala.

Sammymu sa okamžite rozžiarili oči. „Ja! Ja predsa môžem byť spravodajca! Počkaj, idem po Benov mobil!“
„Načo ti bude?“

Ibaže Sammy už odbehol a zamieril k Benovej bunde, ktorá ležala na debne na palube a v ktorej jeho starší brat nosieval mobil. Keď sa vrátil, Alea si všimla, že zapína nahrávanie. „Alfa cru plachtí na legendárnej *Crucis*,“ povedal a znelo to ako audiokniha. „Posádka je pomenovaná po najjasnejšej hviezde súhvezdia Južného kríža, čo je Acrux, čiže Alfa cru. Pomenovať posádku po hviezde bol geniálny nápad najmladšieho člena partie Samuela Draca.“

„Na môj vkus je to veľmi podrobné,“ prerušila ho Alea.

„Hm, máš pravdu.“ Sammy zamyslene prižmúril oči.
„Najdôležitejšie je to, čo sa stalo.“

„Áno, jednoducho porozprávaj, čo sme zažili v posledných dňoch.“

Sammy teda začal od začiatku. „Partia Alfa cru sa dostala z pazúrov bezohľadného doktora Oriona a neviditeľná sa plaví ďalej. Áno, neviditeľná, lebo slávna plachetnica *Crucis* je teraz maskovaná! Po celom trupe má nalepené ropušnice. Prisali sa na loď, aby hrdinskej posádke pomohli tajne a nepozorovane uniknúť očiam doktora Oriona a bezpečne sa dostať do Nórska.“

Tess Taurus, ktorá práve vyšla na palubu s náručím plným vypranej bielizne, aby ju zavesila na šnúru na prove, zagúľala očami, len čo ho začula. „Čo to tu táraš

za nezmysly?“ zašomrala s francúzskym prízvukom. „My predsa nie sme hrdinovia!“

„To teda sme!“ odporoval chlapec a po krátkej pauze sa opýtal: „Ak nie sme hrdinovia, čo teda sme?“

Tess položila bielizeň na debnu a znovu zagúľala očami.

„Už som ti niekedy povedal, že si absolútne očarujúca?“ Sammyho hlas bol sladký ako med.

Tess sa k nemu bleskurýchlo otočila, až za ňou zaviali dlhé čierne dredy. Nadýchla sa, lebo plánovala spustiť svoju zvyčajnú odpoveď, ale v tej chvíli jej Sammy venoval jeden zo svojich neodolateľných uličníckych úsmevov. Tess si založila ruky v bok, potom však len pomaly vydýchla a opäť sa začala venovať bielizni.

Sammy sa uškrnul. „Je to pravda, aj ona ma miluje!“ vyhlásil a vrátil sa k svojmu spravodajstvu. „Loď je týmto magickým spôsobom maskovaná už sedem dní a posádka je nesmierne šťastná, že sa ropušnice nerozhodli odplávať. Asi je to vďaka mysterióznemu členovi partie Lennoxovi Scorpiusovi, ktorý ich každý deň znovu a znovu zaklína...“

Alea sa pousmiala. Lennox ropušnice nezaklínal. Každý deň sa postavil k zábradliu a zakričal na ne vetu, ktorá ich vždy nanovo pripútala ku *Crucis*: „Zostaňte a maskujte, zahaľte to, čo by nijaké oko nemalo vidieť.“

Lennox vedel ropušnice privolať, lebo bol polovičný Oblivion. Rovnako ako Veľrybí pútnici aj Oblivioni patria ku kmeňom morských ľudí.

Majú úžasnú schopnosť: vedia zabezpečiť, aby suchozemci zabudli na veci, ktoré by si nemali pamätať. Našťastie, ľudia ich väčšinou prehliadajú, preto seba z ich spomienok vymazať nemusia. Ani členovia Alfa cru spochiatku nevedeli, že Oblivioni dokážu privolať aj maskovacie ropušnice. Na svete už totiž nie je takmer nikto, kto by mohol Lennoxovi a Alei porozprávať, aké špeciálne nadanie majú jednotlivé kmene. Na mnohé veci preto museli postupne prísť sami.

„Všetci členovia posádky predpokladajú, že doktor Orion ich stále prenasleduje, hoci už niekoľko dní sa plavia bez akéhokoľvek vyrušenia,“ pokračoval Sammy. „Ibaže Orion je mimoriadne prefíkaný podvodník, ktorý má pod palcom celú zločineckú sieť. Určite vymyslí niečo, vďaka čomu sa mu podarí posádku vystopovať, a potom...“

„Teraz už fakt sklapni!“ vybuchla Tess a zlostným pohybom zhodila na zem tričko, ktoré iba pred chvíľou zavesila. „Čo je to za výmysel, toto reportérstvo?“ obočila sa naňho a zo všetkých síl sa pokúšala pôsobiť zlostne, a nie vystrašene.

Alea ju však už veľmi dobre poznala. Pod Tessinou drsnou maskou sa skrývala nesmierne citlivá duša a rovnako ako ostatní členovia partie, aj ona mala z Oriona obrovský strach.

Zdalo sa, že to vie aj Sammy. Koniec koncov, pozná Tess o niekoľko týždňov dlhšie než Alea. „Radšej o Orionovi

prestanem rozprávať,“ povedal a odložil mobil. Vzápätí zatlieskal. „Čo keby sme si zahrali?“

Alea sa zasmiala. Toto je Sammy, ktorého všetci potrebujú! „Paráda!“ zvolala.

„Moment!“ Sammy pokrčil nos. „*Paráda* je moje slovo!“

„Ibaže mne sa páči.“

„Tomu rozumiem, ale... mám naň autorské právo. Ak ho chceš používať, musíš mi za to niečo dať. Napríklad sušienky.“

„Mám tomu rozumieť tak, že vždy, keď poviem slovo *paráda*, dostaneš sušienku?“ zasmiala sa Alea.

„Alebo päť. Ešte lepšie šesť.“

„To sa mi zdá dosť drahé.“

„Lenže ja potrebujem sušienky! Keď nijaké nebudem mať, zomriem, až budem úplne mŕtvvy!“

Alea vybuchla do smiechu. „Vlastne som dnes aj tak chcela piecť.“ Jej povinnosťou na palube bolo pečenie. Navyše sa cítila osobne zodpovedná za to, že Sammy mal vždy dostatočný prísun sladkostí. Pravdaže, piecť mohla len vtedy, keď mali na palube všetky potrebné suroviny. Na lodi to bolo niekedy zložité, lebo nemohli pravidelne chodiť na nákupy. Najmä nie vtedy, keď nemali dosť peňazí, čo sa im, žiaľ, stávalo pomerne často. Keďže členovia Alfa cru nechceli mať večne prázdne vrecká, zarábali si hudbou. Boli veľmi dobrou pouličnou kapelou. Na Islande zarobili počas jediného vystúpenia toľko, že mohli nakúpiť všetky potrebné zásoby.

„Výborne! Keď budeš mať sušienky hotové, prosím, čo najčastejšie používaj slovo paráda a hneď mi nimi zaplať,“ dodal Sammy. „Podporíš tým zároveň aj môj projekt brušisko!“

Tess pokrútila hlavou. „Ďalší nezmysel!“

Alea sa zasmiala. Bolo jedno, koľko jedla Sammy skonzumoval, stále bol tenký ako prúťik.

„No zahrať si nie je zlý nápad,“ uznala Tess. Pravdaže, trochu drzým tónom, aby si Sammy náhodou nemyslel, že niečo dosiahol.

Márne, lebo si to aj tak myslel.

„Hurá!“ zajasal a rozbehol sa po svoj cajon, čiže bubon, na ktorom pri hraní sedel a ktorý vyzeral ako reproduktor.

Tess s Aleou si vymenili pohľady.

„Hrozne mi lezie na nervy,“ vyhlásila Tess.

„Neverím ti,“ namietla Alea rozžiarene.

Tess sa zasmiala. „Idem si po akordeón.“

„A ja si prinesiem poháre.“ Myslela tým dvadsaťjeden pohárov na víno, ktoré zakaždým naplnila vodou a hrala na nich.

Pohľadom sledovala Tess, ktorá práve mizla v podpalubí. Jedna z vecí, ktoré si na kamarátke cenila, bola jej ochota pomáhať. Prevzala väčšinu prác na palube. Prala, upratovala, varila a neúnavne zašívala. Nikdy ju nebolo treba dlho prosiť. Ben vravieval, že je najcennejší člen posádky.

Tess pravdepodobne tak často nadávala a šomrala len preto, aby si nikto neuvedomil, aké má v skutočnosti mäkké srdce.

Alea sa pomalým krokom vydala ku kapitánskemu mostíku. Cez veľké sklá videla, že Benjamin Libra a Lennox Scorpius skláňali hlavy nad mapou. Blížila sa veľmi pomaly, aby si vychutnala okamih, keď mohla Lennoxu tajne pozorovať. Mal na sebe čierne tričko, ktoré zvyrazňovalo jeho svalnaté ruky. Tmavé vlasy mu padali hlboko do čela a dodávali mu ten jeho zvláštny neohrozený výraz.

Odrazu zdvihol zrak a zahľadel sa na ňu azúrovomodrými očami. Na pekných perách mu pohrával úsmev. Aj Alea sa usmiala.

Ben zastonal a odhodil ceruzku, ktorou ešte pred chvíľou zapisoval stupne. „Ak ruším, pokojne mi to povedzte,“ zašomral so smiechom.

Alea sa neprirodzene nahlas zasmiala. „Nie, nie, to je v poriadku.“ Trochu neohrabane zastala pred kapitánskym mostíkom. „Ste veľmi zaneprázdnení alebo by sme mohli trochu skúšať? Sammy a Tess si už išli po nástroje.“

Lennox sa postavil. „Dobrý nápad! Zajtraší kurz môžeme dopočítať neskôr,“ vyhlásil a prešiel popri Alei. Rukou sa pritom dotkol jej ruky. Dievčinu akoby zasiahol blesk a prenikol jej až do srdca. „Idem si po gitaru,“ oznámil a už ho nebolo.

Alea tam stála s horiacimi lícami. Za niekoľko sekúnd ich mala červené ako paradajky.

Ben ju začal ovievať hárkami papiera. „Len ďalej dýchaj. Pekne nadýchnuť a vydýchnuť...“

Alea mu odstrčila ruku. „Som v poriadku!“ Utrápene sa usmiala. Je smiešna. Je až po uši zamilovaná. Skrátka tak veľmi, že to už začína byť trápne.

Ben sa na ňu pozrel upokojujúcim pohľadom staršieho brata. „Ja sa ti predsa nesmejem. Vlastne vám trochu závidím. Je pekné byť... zaľúbený.“ Rýchlo sa otočil, nastavil autopilota a opustil kapitánsky mostík, aby si šiel po basu.

O päť minút boli chlapci naspäť na palube a pokúšali sa pohodlne usadiť v rohu kormy. Tess priniesla tácku s pohármi a položila ju na stôl.

„Si poklad,“ poďakovala Alea a náhle sa zarazila. Môže vôbec niečo také Tess vraviť? Chvatne sa posadila a sústredila sa na ladenie pohárov.

Čoskoro boli pripravení. Ben odpočítal takt a začali hrať. Alea sa pridávala až v druhej slohe, a tak mohla najskôr počúvať a pozorovať ostatných. Sammy bol čertovsky dobrý hudobník. Bubnoval s obrovskou radosťou a so zjavným citom pre rytmus. Zároveň podupkával bosými nohami, až staré dosky *Crucis* pod nimi stonali.

Ben bol pôvodne gitarista, ale keď prišiel na palubu Lennox a ukázalo sa, že je prirodzený talent, prešiel na basu. Aj na nej hral veľmi dobre, no počas pouličných

vystúpení priťahoval pozornosť predovšetkým jeho vzhľad. Ben bol vysoký, športový typ, vždy dohneda opálený, s účesom rockovej hviezdy.

Pre Lennoxu predstavovala gitara dlhé roky najlepšieho priateľa, a preto neuplynul jediný deň bez toho, aby si na nej zahral. Jeho riffy a sóla boli skrátka fantastické, a keď Alea videla, ako sa jeho rýchle prsty mihajú po strunách gitary pred obecenstvom, bola naňho nesmierne pyšná.

Tess začala spievať. Bola rodená superstar. Aspoň Alea si to odjakživa myslela. Keď totiž Tess spievala, naskakovali jej na tele zimomriavky. Jej výrazný drsný, chrapľavý hlas jej prenikal až do špiku kostí. V každodennom živote sa usilovala schovávať za masku nedotknuteľnosti, ale do hudby preniesla všetky svoje emócie, a práve vďaka tomu pôsobila silne a neohrozene. Navyše pomerne dobre hrala na akordeóne a súhra všetkých nástrojov vytvárala výnimočný zvuk typický pre Alfa cru.

K jedinečnosti rozhodne prispievali aj Aleine poháre, ktoré ich hudbe dodávali zasnený a magický efekt, vďaka ktorému znela hudba tohto zoskupenia veľmi nezvyčajne.

Teraz prišla jej časť! Naslinila si prsty a potom skúsenými pohybmi kĺzala bruškami po okrajoch pohárov. Úžasne to ladilo so zvyškom kapely. Ako už veľa rás predtým, aj v tejto chvíli sa jej zmocnil pocit, že členovia Alfa cru sa vzájomne posilňujú a spoločným hraním

prekonávajú seba samých. Neboli tu ako piati rôzni ľudia. Pripomínali jedno silné tlčúce srdce, v ktorom sa skrýva obrovská moc hudby.

Pesnička sa skončila prirýchlo. „Zahrajme ešte jednu!“ požiadala Alea, ktorej to v nijakom prípade nestačilo. Z výrazov na tvárach priateľov jej bolo jasné, že sú na tom rovnako.

Sammy si zložil slamený klobúk, ktorý zväčša nosil pri hraní. „Alebo by sme mohli spolu napísať nejakú pesničku!“

Rozprávali sa o tom už niekoľko ráz, ale ešte nikdy sa o to nepokúsili. Tess bola ostrieľaná textárka, no ostatní s písaním nemali skúsenosti. Jedine Alea zložila spolu s Tess pieseň *K tebe*. Hoci s hudobným výsledkom boli obe veľmi spokojné, skončilo sa to obrovským nedorozumením.

„Asi by sme to naozaj mali skúsiť,“ nahlas sa zamyslel Ben.

„Určite to nie je také jednoduché, ako to vyzerá,“ namietol Lennox.

Tess mu odporovala. „Škorpión, ty to istotne zvládneš.“

Lennox sa zarazil, ale napokon jej komentár nechal bez odpovede. „Komponovanie je umenie,“ vyhlásil s pohľadom upretým na Bena.

Tess sa zatvárila sklamane. V posledných dňoch sa naozaj usilovala správať k Lennoxovi milo. Od toho nedorozumenia bol na ňu poriadne našťvaný, a tak sa po-

kúšala situáciu medzi nimi upokojiť. Ibaže Lennox ju zatiaľ vždy odbil.

Alea videla, ako sa kamarátky dotklo, že si ju zase nevšima a tvári sa, akoby bola vzduch. „Aj ja si myslím, že by sme sa o to mali pokúsiť,“ povedala a otočila sa k Tess.

„Bon,“ nesmelo sa usmiala a sadla si. „O čom by naša pieseň mala byť?“

„O nás!“ okamžite zvolal Sammy. „O tom, že sme najlepšia pouličná kapela na svete!“ Vyskočil. „Najlepšia zo všetkých!“

„To vôbec nie je zlý nápad,“ súhlasil Ben. „Bude fajn, ak sa pre zmenu sústredíme na pekné veci.“ Narážal, samozrejme, na doktora Oriona. Alea však naňho teraz nechcela myslieť.

„Áno!“ zajasala. „Napíšeme pieseň o tom, aké je byť v tejto kapele.“

„To je magické,“ zašepkal Sammy tajomne a prikývol, ani čoby súhlasil sám so sebou. „V texte sa rozhodne musí objaviť slovo mágia. A na nejakom mieste chcem zaspievať *no-ba-ba-no*.“

„No-ba-ba-no?“ začudovala sa Alea.

„Znie to dokonale, však?“ Sammy žiaril a Alea mu rukou postrapatila vlasy.

„Prečo nie?“ pokrčila Tess plecami. „Podme na to.“

Začali. Sammy udal rytmus a Tess sa pridala. O chvíľu sa zapojil Ben, po ňom Lennox a nakoniec začala hrať Alea. Muzicírovali, diskutovali, zlepšovali, cibrili a pí-

sali. Napokon bola ich prvá pieseň hotová a spolu si ju celú zahrli. Potom ešte raz. A znovu. Určite by ju boli hrali stále dookola, keby na palube neboli náhle pristáli dve čajky.

Keď ich Tess zbadala, mykla sa a prikrčila. Čajok sa veľmi bála, lebo keď bola malá, napadli ju a takmer jej vydobli ľavé oko.

Alea a ostatní členovia partie okamžite vyskočili na rovné nohy a začali vtáky odháňať. Mávali rukami a kričali, kým nevzlietli. Zostali však krúžiť na oblohe.

Ben sa zamračil. „Niečo nie je v poriadku,“ zamumlal. „Ako je možné, že na širom mori je toľko vtákov?“

„Tamtie vzadu sú dajaké vydesené.“ Sammy ukázal na horizont. A naozaj! Zmätene tam poletovalo netradične veľa vtákov.

Lennox privrel oči. „Vyzerá to, ani keby pred niečím utekali,“ povedal znepokojene a rozbehol sa na kaptánsky mostík. Dvoma svižnými skokmi bol na palube a ďalším skokom pri hlavnom sťažni. Rýchlosťou vetra sa vyšplhal nahor.

„Si dobrý!“ pochválil ho Sammy.

Lennox pátravým pohľadom hľadal niečo, čo mohlo vtáky vyplašiť. „Dočerta!“ zanađával. „Vrtuľník!“ sklzol po sťažni a dopadol na dosky paluby pružne ako mačka.

Žiaľ, Alea nemala čas obdivovať ho. „Orionov vrtuľník?“ opýtala sa s obavami. Krátko nato, ako ušli, doktor so svojimi ľuďmi začal po nich pátrať zo vzduchu.

V nasledujúcom okamihu začuli zvuk vrtúľ. Ben utekal k zábradliu na pravom boku. Zdalo sa totiž, že zvuk prichádza odtiaľ. A potom ich uvideli! Dva vrtuľníky letiace veľmi nízko nad hladinou.

„Preboha!“ Na Benovej tvári sa zračila nefalšovaná hrôza. „Naozaj sú to Orionovi ľudia!“

„Ako to vieš?“ zvolala Tess.

„Majú medzi sebou sieť!“ Ben takmer kričal.

Alei stuhla krv v žilách. Aj ona to už videla. Vrtuľníky mali medzi sebou napnutú sieť, ktorú ťahali nad vodnou hladinou, ani čoby chceli niečo chytiť. Niečo neviditeľné.

„Chcú nájsť a dosiahnúť *Crucis!*“ zjačala Tess.

Ben sa k nim otočil. „Obrátiť loď! Zapnúť motor!“ Museli sa čo najrýchlejšie otočiť na ľavobok, lebo vrtuľníky smerovali priamo k nim. „Všetci poslúchajú rozkazy!“ zahrmel Ben s kapitánskou autoritou v hlase. „Draco, motor! Taurus a Aquarius, kosatka! Scorpius, obrana!“

Nestratili ani sekundu. Ben sa rozbehol na kapitánsky mostík, Sammy k motoru, Alea s Tess k plachte a Lennox so zaťatými päťami priskočil k zábradliu na prove, akoby chcel povedať: *Tak podte!*

Len čo Ben stál pri kormidle, zaburácal: „Pripraviť sa na otočenie!“

Dievčatá už uvoľnili lano a držali hlavnú plachtu. „Pripravené!“

Vzápätí sa ozval zvuk motora. „Motor beží!“ zakričal Sammy.

Ben prudko otočil kormidlom. Loď sa rozhojdala a zdvihla sa vo vetre. Teraz musí *Crucis* ukázať, že niečo vydrží.

Tess s Aleou pevne držali lano, kým sa kosatka otočila a loď nabrala nový smer. Hneď nato bola otočená aj hlavná plachta.

Alea videla, ako sa približujú vrtuľníky. Sieť, ktorú medzi sebou ťahali, pripomínala obrovskú otvorenú tlamu. Čochvíľa budú tu!

Ben s vypätím síl točil kormidlom a *Crucis* sa otáčala doľava.

Vrtuľníky sa nezadržateľne približovali. Už sú pri nich! S ohlušujúcim revom preleteli popri lodi. *Poza nich*. Sieť len o vlások minula plachetnicu!

Alea zdvihla hlavu a zadívala sa nahor. Vo vrtuľníku, ktorý letel napravo, spoznala Oriona. Doktor Aguilus Orion. Sústredeným pohľadom skúmal hladinu mora, no napriek tomu netušil, že utečenci sa nachádzajú priamo pod ním.

Doktorova milá tvár s neškodnými okuliarmi ju rozzúrila. „Sme tu!“ zakričala do zvuku motorov. „Chal! Nevidíš nás!“ zrúkla plná zlosti na muža, ktorý ju oklamal a zradil. Na muža, ktorý vyhubil jednu celú civilizáciu. Na muža, ktorý zabil jej mamu. „Nedostaneš nás!“ jačala ako zmyslov zbavená. „Nedostaneš nás!“

Lennox podišiel k nej a pevne si ju privinul. Len čo ju objal, Alea sa poddala a bez zábran sa rozplakala.

Vrtuľníky sa vzdáľovali, bolo ich počuť čoraz menej, až nakoniec loď obklopilo len známe šumenie vln a krik rozrušených čajok.

Alea plakala v Lennoxovom náručí. Strach, ktorý sa v nej nahromadil v uplynulých dňoch, sa valil von v dlhých usedavých vzlykoch.

Aj Sammymu po lícach stekali slzy.

Tess stála ako skamenená.

Ben sťažka dosadol na debnu. „To bolo... neskutočne tesné.“

„No zvládli sme to!“ povedal Lennox pevným hlasom. „Vyviazli sme.“ Pôsobil nesmierne silno. Nezlomne.

Alea zatvorila oči a pokúšala sa načerpať niečo z jeho odvahy. Ešte sa triasla na celom tele, ale zhlboka sa nadýchla, vzápätí vydýchla a utrela si slzy z líc.

„Orion nás ani do tretice nedostal,“ zlostne dodal Lennox. „Nikdy nás nedostane. Kým sa volám Lennox Scorpius!“

„Kým sme Alfa cru!“ zvolala Alea a vystrela sa. Už plakala dosť. Odhodlane natiahla ruku pred seba.

Lennox na ňu položil svoju dlaň. Postupne prišli aj Tess, Ben a Sammy a tiež natiahli ruky pred seba.

Vo vetre Severného mora znel pokrik ich partie hlasno a presvedčivo, akoby chceli zvíťaziť nielen nad doktorom Orionom, ale aj nad svojím strachom. „Alfa cru!“